

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Pessimæ artes, quibus diuitiæ atque nobilitas sæpe sunt quæsitæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Ut pecuniæ habeantur, prostrigatur fides, proditur patria, amittitur cælum, venditur anima diabolo, traditur Deus Iudæo. Neque enim satis est, Iudam hoc semel fecisse, adhuc hodie reperiuntur, qui ut nummos referant, deferunt hostiam consecratam, ad recutitos, impijs cultris conuulnerandam. Quis honor, quæ honestas, quæ nobilitas inesse potest auri argenti que sacculis, aut prædijs in hunc modum acquisitis? Et tamen quoties nobilitas non nisi his artibus comparatur?

Quod, apud puræ Latinitatis, sed non item puræ castitatis authorem Pandalus ostendit, qui *lenocinij mercede sortitus est Comitatum, & auream bullam sua nobilitatis posteritati nulla virtute comparatam demonstrauit.* Cuius exemplo scriptor hæc subiungit. *In nobilitate multi sunt gradus, nisi Mariane; & sanè, si cuiuslibet originem quæras (sicut mea sententia fert) aut nullas nobilitates inuenias, aut admodum paucas, quæ sceleratum non habuerunt ortum. Cùm enim hos dici nobiles uideamus, qui diuitijs abundant, diuitia uero rarè virtutis sunt comites, quis non uidet ortum esse nobilitatis degenerem? Hunc usura ditauerunt: illum spolia: proditiones alium: hic ueneficis ditatus est: ille adulationibus: huic adulteria lucrum præbent: nonnullis mendacia profunt: quidam faciunt ex coninge questum: quidam ex natis: plerisque homicidia iuuant. Rarus est, qui iuste diuitias congregat. Nemo fastum amplum facit, nisi qui omnes mesit herbas. Congregant homines diuitias multas; nec unde veniant, sed quam multa veniant, querunt. Omnibus is versus placet:*

Vnde habeas quarit nemo: sed oportet habere.

Postquam uero plena est arca, tunc nobilitas poscitur: quæ sic quesita, nihil est aliud, quam præmium iniquitatis. Et paulò post. Non miror aureas vestes, equos, canes, ordinem famulorum, lautas mensas, marmoreas ades, villas, prædia, piscinas, iurisdictiones, siluas: nam hæc omnia stultus assequi potest, quem si quis nobilem dixerit, ipse fiet stultus. Hæc de nobilitate emta, non de illis, quos uirtus, aut fortitudo bellica, scientiæ ué nobilitauerunt. Huius enim nobilitatis origo honore dignissima semper iudicata est: empta autem nobilitas tanti faciendæ est, quanti pecunia, quæ utique non ornat eos, à quibus fuit, per furta, aut fraudes comparata. Quæ cum ita sint, sonne merito Christus diuitias cum spinis comparauit, quæ & pul-

E

chritudine

V.
Imperialis
Secretarius
in hist. de Em-
ryalo.

Matth. 13. 7. chritudine carent, & molestæ sunt rosas colligentibus, & denique vulnerant contrectantes. Longè sanè profundius aculeum imprimunt diuitiæ, quibus incautè manus iniiciuntur. Vno verbo, *pauper est, qui vult esse dives*; nec rarò dum quærit pecuniam, amittit vitam. Ita memorat Ioannes Nauclerus, Anno 1198. Richardum regem Angliæ, cùm audiisset quemdam militem Lemouicensis diocesis in suo castro thesaurum magnum reperisse, cupiditate accensum, à vicecomite Lemouicensi, ad quem securitatis causâ confugerat, militem repetiisse. Negatus est illi miles. Quare in dicto castro eum rex obsedit, thesauro potiturus. Sed neque arcem, neque militem, neque aurum cepit. Quippe cùm castrum noctes diesque quateret, rexque ipse oppugnantibus instaret, sagitta ictus interiit. Hoc habet, non thesaurum.

Lucan. lib. 3. belli ciu.

*Usque adedò solus ferrum, mortemq; timere
Auri nescit amor,*

VI.

Durus cortex est nucis, sed eum vbi freris, dulcem nucleum reperies. An tales sunt diuitiæ? nequaquam: cum labore, & plerumque non sine scelere acquiruntur; cum solitudine, & rarò sine iniquitate, possidentur; cum dolore, & sæpe etiam desperatione amittuntur. Quanta sit sollicitudo opes partas seruandi, testatur

Horat. lib. 3. earm. od. 14. Plaut in Aulul.

Horatius ita canens:

Crescentem sequitur cura pecuniam.

Ostendit in Euclione Plautus. Quantis ille senex curis & intemperijs ollam auro fartam, de loco in locum identidem transfert? quàm latebram nullam satis tutam putat? quantum oculos emisitios, vel in lusca & semicæca anu metuit? Nec sunt pauci eiusmodi Eucliones, qui thesauros defodiunt, aut tres fores opponunt, quinque seras appendunt. Nota fuit & Propertio hæc querela. Ita enim interitum cuiusdam deflet.

Propert. lib. 3. eleg. 6.

*Ergo sollicita tu causa pecunia vita es?
Per te immaturum mortis adimus iter?
Tu vitijs hominum crudelia pabula præbes,
Semina curarum de capite orta tuo.*

Isa. 2. 7.

Curæ hæc nonnè totius ferè vitæ tempus insumunt? neque enim cessant, opibus accumulatis, sed semper durant, immò semper crescunt, quantum ipsa pecunia crescit. *Repleta est terra auro, & argento*